

РЕШЕНИЕ

№ 7760

гр. София, 13.12.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 13.11.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **877** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Постъпила е жалба от [фирма] седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], представлявано от Ф. С. С., срещу Ревизионен акт (РА) № [ЕГН]/24.09.2013 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП-гр.С., в частта, потвърдена с Решение № 2251/27.12.2013 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва отказаното му от ревизията право на данъчен кредит в размер на 10768,80 лв. по фактури, издадени от [фирма], ведно с начислените лихви. В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на оспорения РА. Твърденията са за неправилно приложение на материалния закон от ревизиращия орган – ЗДДС, както и за необоснованост на констатациите му. Подателят на жалбата настоява, че по спорните фактури са извършени реални доставки и поради това за него е възникнало правото на данъчен кредит. Позовава се на практика на Съда на ЕС по данъчни дела. Подателят на жалбата претендира отмяна на обжалвания ревизионен акт от Съда. В с.з. жалбоподателят чрез адв.К. поддържа жалбата, моли за отмяна на акта и за присъждане на разноски.

Ответникът - Директорът на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, чрез пълномощника си юк. И. оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените

доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.156, ал.1 ДОПК. Решението на Д"ОДОП" е връчено на жалбоподателя по електронен път на 08.01.2014 г. Жалбата е подадена 14.01.2014 г. в рамките на срок за съдебно обжалване на РА, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

От фактическа страна Съдът приема за установено:

С ревизионен акт № [ЕГН]/12.09.2012г. (л.408) на жалбоподателя са определени задължения по ЗДДС за данъчните периоди от м.март 2007 г. до м.ноември 2011 г. Казаният акт е отменен с Решение № 361/225.02.2013 г. на Директора на Д"ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП (л.171). В съответствие с това решение, със заповед за възлагане на ревизия № 1301823/28.02.2013 г., връчена на 06.03.2013 г., издадена от Г. М. В. - Н., изменена със ЗВР № 1305005/03.06.2013 г., издадена от К. Г. М., Началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП-гр.С., е възложена ревизия на жалбоподателя по прилагането на ЗДДС за данъчните периоди от м.април до м.юни и от м.август до м.декември 2008 г. За ревизиращи органи са определени А. К. Н. – гл.инспектор по приходите, и Г. С. Б. - ст.инспектор по приходите. Органът по възлагането е упълномощен със Заповед № РД-01-1354/01.11.2012 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С. (л.15).

Р. доклад /РД/ по възложената ревизия под № 1305005 е изготвен на 19.07.2013 г. и е връчен на ревизираното лице по електронен път (л.68). По ревизионния доклад жалбоподателят е подал възражение вх.№ 1453-7808/10.09.2013 г. Р. акт, предмет на настоящото производство, с № [ЕГН] е издаден на 24.09.2013 г. от органа по възлагането и е връчен на задълженото лице по електронен път. В него издателят е разгледал възражението и го е отхвърлил като неоснователно. РА съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК.

При ревизията е установено, че основната дейност на жалбоподателя през ревизирания период е търговия с канцеларски материали и училищни пособия.

С издадения ревизионен акт в отнoсимата към настоящото обжалване част органът по приходите е отказал на жалбоподателя правото на данъчен кредит в размер на 10768,80 лв. по следните фактури, издадени от [фирма]:

Фактури с предмет изработка на светлинна реклама: № 204/22.05.2008 г. с ДДС 809,60 лв., № 205/26.05.2008 г. с ДДС 809,60 лв., № 212/23.06.2008 г. с ДДС 809,60 лв.;

Фактури с предмет рекламна площ: № 206/27.05.2008 г. с ДДС 320 лв., № 269/22.08.2008 г. с ДДС 1440 лв., № 292/15.09.2008 г. с ДДС 1200 лв., № 294/26.09.2008 г. с ДДС 1200 лв., № 316/26.11.2008 г. с ДДС 760 лв., № 328/15.12.2008 г. с ДДС 1080 лв.;

Фактура № 249/25.06.2008 г. с предмет дизайн и предпечат на рекламен каталог и ДДС 750 лв.;

Фактура № 301/16.10.2008 г. с предмет изработка на рекламни пана и екрани и ДДС 830 лв.;

Фактура № 304/24.10.2008 г. с предмет наем на рекламна площ и ДДС 760 лв.

В хода на първото ревизионно производство доставчикът е представил (л.221) фактурите, свидетелство за регистрация на фискално устройство ведно с дневни

финансови отчети от датите на издаване на фактурите, както и договор за рекламно обслужване от 15.03.2008 г. (л.244). От същия се установява, че жалбоподателят като възложител е възложил на доставчика като изпълнител да извърши пълно рекламno обслужване, като всяка извършена услуга ще бъде подробно описана в отделно приложение към договора, неделима част от него. Във връзка с това в хода на ревизията са представени (л.94-л.115):

Приложение №1 от 01.04.2008 г. към договор за рекламno обслужване и приемо-предавателни протоколи от 21.04.2008 г. и от 23.04.2008 г. Същите са неотносими към настоящия спор, тъй като РА в частта на отказаното право на данъчен кредит е отменен от Д"ОДОП".

Приложение №2 от 10.05.2008 г. към договор за рекламno обслужване и към него: приемо-предавателен протокол от 22.05.2008 г. за изработка, доставка и монтаж на светлинни реклами в [населено място] - 2 бр., [населено място] - 4 бр., [населено място] - 2 бр.; приемо-предавателен протокол от 26.05.2008 г. за изработка, доставка и монтаж на светлинни реклами в [населено място] - 4 бр. и [населено място] - 4 бр.

Приложение №3 от 01.06.2008 г. към договор за рекламno обслужване и към него: приемо-предавателен протокол от 23.06.2008 г. за изработка, доставка и монтаж на светлинни реклами в [населено място] - 4 бр. и [населено място] - 4 бр.; приемо-предавателен протокол от 25.06.2008 г. за дизайн и предпечат на рекламен каталог 24 стр.

Приложение №4 от 01.08.2008 г. към договор за рекламno обслужване и към него: приемо-предавателен протокол от 22.08.2008 г. за рекламна площ за периода 01.08.2008 г.-20.08.2014 г.

Приложение №5 от 01.09.2008г. към договор за рекламno обслужване и към него: приемо-предавателен протокол от 26.09.2008 г. за рекламна площ за периода 01.09.2008 г.-25.09.2008 г.

Приложение №6 от 01.10.2008 г. към договор за рекламno обслужване и към него: приемо-предавателен протокол от 16.10.2008 г. за рекламни пана и екрани - 20 бр.; приемо-предавателен протокол от 24.10.2008 г. за рекламна площ за периода 01.10.2008 г.- 20.10.2008 г., по позиция 11.1 (път Е-79 посока Кулата) и 23.2 (път Е-79 посока С.); приемо-предавателен протокол от 16.10.2008 г. за рекламни пана и екрани – 20 бр.

Приложение №7 от 01.11.2008 г. към договор за рекламno обслужване и към него: приемо-предавателен протокол от 26.11.2008 г. за рекламна площ за периода 03.11.2008 г. – 26.11.2008 г. по позиции 17 ([улица]пред бензиностанция "Е." и 18 (С., [улица]и [улица]).

Приложение № 8 от 01.12.2008 г. към договор за рекламno обслужване и към него: приемо-предавателен протокол от 01.12.2008 г. за рекламна площ за периода 01.12 2008 г. – 23.12.2008 г.

Договорено е възнаграждението да бъде заплатено в брой, след издаване на фактура от изпълнителя. Установено е, че плащането по договора е извършено в брой.

При извършената му насрещна проверка при настоящата ревизия доставчикът е представил по електронен път обяснение от Ц.Ч. (л.152) и 2 листа снимков материал (л.150). Според даденото обяснение [фирма] е разполагало с три типа производствени помещения, оборудвани с дисково лентови машини, телоподаващо СО2, заваръчни апарати, компютър и режещ плотер марка "G." за рязане на Р. фолио и други, в които се извършва монтаж на рекламни табели. Дружеството е извършвало и

предпечатна подготовка, включваща изработка на дизайн, обработка на снимки за изготвяне на каталог от 24-ри страници, състоящ се от снимки на чанти, раници, химикалки, моливи и други ученически пособия с лого на продукта. При извършване на рекламните услуги към жалбоподателя са използвани наемани от колеги външни рекламни пана тип пиза (билборд) със следните позиции: R-58, находящ се в [населено място], [улица]и [улица]; R-6, находящ се в [населено място], [улица]и [улица]; R-46, находящ се в [населено място], [улица]и [улица], R-23b, находящ се в [населено място], [улица]и [улица]посока център; 23.2, находящ се по пътя С.-Кулата; 17, находящ се в [населено място], [улица]и "Е."

Аналогични обяснения са представени от ревизираното лице (л.124), като е налице съвпадение на данните за местоположението на рекламните билбордове.

От информационната система на НАП е установено, че за спорния период при доставчика е имало назначено едно лице по трудово правоотношение. Дружеството е начислявало суми по фонд ДЗПО-УПФ, фонд ГВРС и ЗО.

В отговор на връчено му искане за представяне на документи и обяснения В. Б. Б., назначен при доставчика на длъжност "товарач и разтоварач" за периода от 23.11.2005 г. до 04.03.2010 г., е представил писмено обяснение (л.154), в което декларира, че е отговарял за извършването на няколко типа дейности: обработка на векторни изображения на компютър, рязане на Р. фолио на режещ плотер, почистване, апликиране, разкрой и заваряване на метални и алуминиеви профили, сглобяване на табели, обемни букви, тенти и други, окабеляване, и захранване към ел.мрежа на неон, стетодиоди и лум. лампи към табелите, доставка и монтаж на готови изделия и други. Б. е декларирал, че за извършване на поставените му задачи притежава компютърни умения, които е усъвършенствал във фирмата, а знанията и уменията в електротехниката и заваряването е придобил, докато е помагал на баща си, който е професионален ел. техник. Декларирал е, че за жалбоподателя е изработвал и светещи табла с лого на техни марки, които са монтирани в Б., Стара З., Г., В. Т., Р., П. и С.. Изготвял е също стойки с бял винил, стелажи - пана за продукти, както и монтаж на няколко техни визии по бордовете в [населено място] и на пътя С.-Кулата.

Ревизиращият орган е анализирал материалната, техническа и кадрова безопасност на доставчика, като е направил следните изводи:

За фактурите с предмет рекламни площи не са представени документи, които да удостоверят, че дружеството е разполагало със собствени или наети рекламни площи, които да може да отдава под наем. От направената справка в базата данни на НАП е установено, че за спорния период към доставчика не са издавани фактури с предмет наем на рекламни площи от предходни доставчици.

За фактурите с предмет изработка на светлинна реклама не е доказано доставчикът да е разполагал с материали и технологични ресурси, с които да може да извърши услугите. Не са представени счетоводни документи за извършени разходи за вложени материали и труд в изработка на светлинни реклами, съответно използваната за изработката техника. Доставчикът е разполагал само с едно лице по трудово правоотношение, за което лице няма данни за квалификацията му. за спорния период към доставчика не са издавани фактури с предмет изработка на светлинни реклами от предходни доставчици.

Така органът по приходите е извел извода, че спорните фактури не отразяват действително извършени доставки на услуги, поради което ДДС по фактурите е начислен неправомерно и за жалбоподателя не възниква правото на приспадане на

данъчен кредит.

Недоволен от издадения му ревизионен акт, жалбоподателят го е оспорил по административен ред и с Решение № 2251/27.12.2013 г. на Директора на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението"-гр.С. при ЦУ на НАП, обжалваният РА е отменен в частта на определеното задължение по ЗДДС, ведно с лихвата за забава, за данъчен период м.август 2008 г., и е потвърден в останалата част, която е и предмет на настоящото съдебно оспорване.

В хода на съдебното производство беше допусната съдебно-счетоводна експертиза с в.л. Б. Д., която даде основно заключение за следното:

I. При жалбоподателя.

1. За процесния период дружеството-жалбоподател е прилагало двустранна форма на счетоводно записване, счетоводните операции по процесните фактури са отразявани в хронологичен ред – така, както са постъпвали първичните счетоводни документи, съгласно изискванията на ЗСч. Фактурите са отразявани в дневниците за покупки за съответния данъчен период и са подавани Справки-декларации към ТД на НАП, съгласно изискванията на ЗДДС и ППЗДДС.

2. Експертизата е посочила в табличен вид какви по вид, количество и стойност са доставките, по които е отказано данъчен кредит.

3. Процесните фактури са осчетоводени и отразени в хронологичен ред, по сметки и дати, посочени в табличен вид. Фактурите са осчетоводени като разход по сметка 602/05-Разходи за външни услуги-реклама и са намерили отражение в разходната част на ОПР към Г. за съответната финансова година, респективно във финансовия му резултат.

4. По процесните фактури е извършено осчетоводяване на начисления ДДС съгласно ЗСч и съобразно ЗДДС същите са посочени в Дневниците за покупки и СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди. Фактурите са в съответствие с разпоредбите на чл.7 ЗСч, като съдържат най-малко следната информация: 1. Наименование и номер, съдържащ само арабски цифри; 2. Дата на издаване; 3. Наименование, адрес и номер за идентификация; 4. Предмет и стойностно изражение на стоп.операция.

5. При жалбоподателя по процесните фактури няма извършена последваща реализация към други клиенти, тъй като [фирма] е краен получател и направените покупки са за нуждите в процеса на рекламиране на дейността на самата фирма.

6. При жалбоподателя процесните фактури са изписани като разход на дружеството.

7. По процесните фактури жалбоподателят е извършил плащания в брой, отразени по сметка 501-Каса в лева към доставчика.

8. След проверка в счетоводството на доставчика и съгласно приложените по делото дневници и СД по ЗДДС, експертизата е установила, че доставчикът е посочил спорните фактури в дневниците за продажби и СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди.

9. Относно начина на остойносттаване на услугите експертизата е установила, че те са предоставени на база възнаграждението, уговорено в подписания между страните Договор за рекламно обслужване от 15.03.2008 г., като не се изисква количествено-стойностна сметка. Посоченото възнаграждение е подробно описано в Приложенията към Договора, като е посочена цена за бройка или цена за рекламна площ. При предаването на рекламните стоки/услуги са подписвани Приемно-предавателни протоколи между възложителя и изпълнителя.

При доставчика от приложената главна книга на сметка 601-Разходи за материали

(л.311-312), експертизата е установила, че доставчикът е отразявал закупените материали по дебита на сметка 302-Материали, а след влягане в готовите продукти материалите са отписвани по кредита на 302-Материали.

Експертизата е установила, че една част от активите, които доставчикът [фирма] е използвал за извършване на рекламните услуги, са под прага на същественост (700 лв.) и при закупуването им са отразени директно на разход, а не като Д.; а друга част от активите са заведени счетоводно в друга фирма, собственост на Ц. Ч., който към датата на издаване на процесните фактури е собственик и на [фирма], като не са подписвани договори за отдаване под наем между свързаните фирми.

Отговорът в останалата част е неотносим към спора по делото.

II. При доставчика

1. Доставчикът е прилагал двустранно счетоводно записване на стопанските операции в хронологичен ред, съответстващ на извършването им. Водено е текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на ЗСч. и националните счетоводните стандарти. По процесните фактури е извършено начисляване на ДДС, съгласно ЗСч и съобразно ЗДДС същите са посочени в дневниците за продажби и СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди.

2. При доставчика процесните фактури са намерили отражение в счетоводните му регистри по съответните сметки, показани в табличен вид.

3. На база на сключения Договор за рекламно обслужване от 15.03.2008 г., ведно с приложенията към него и двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, доставчикът издава процесните фактури, същите са намерили отражение в счетоводните регистри, като доставчика хронологично ги е отразил по сметка 4111-Клиенти "Ф." и по 703-Приходи от продажби на услуги, начислил е дължимия ДДС. Плащането е отразено по сметка 501-Каса в брой. Представените счетоводни регистри и документи отговарят на счетоводните записвания.

4. Жалбоподателят е извършил плащания в брой по процесните фактури, за което доставчикът е издал фискални бонове.

5. Процесните данъчни фактури са отразени в дневниците за продажби и СД по ЗДДС от доставчика.

6. Рекламните услуги са извършвани от нает служител по трудов договор и от управителя Ц. Ч. – специалисти в бранша. Относно поставянето на билбордовете са били използвани служители от свързаните със [фирма] фирми. Част от активите, които доставчикът е използвал за извършване на услугите, са под прага на същественост (700 лв.) и при закупуването им са отразени директно на разход, а не като Д.; а друга част от активите са заведени счетоводно в друга фирма, собственост на Ц. Ч., който към датата на издаване на процесните фактури е собственик и на [фирма], като не са подписвани договори за отдаване под наем между свързаните фирми.

В хода на съдебното производство беше допусната съдебно-счетоводна експертиза с в.л. Б. Д., която даде допълнително заключение за следното:

1. При закупуване на материални запаси от [фирма], вкл. и през периодите на издаване на фактури № 204/22.5.2008 г., № 206/26.5.2008 г., № 212/23.6.2008 г. и № 301/16.10.2008 г. към жалбоподателя, фактурите за покупки са осчетоводявани по сметка 302-Материали, като в следствие изразходваните материали са изписвани по сметка 601-Разходи за материали, или директно са осчетоводявани като разход за дейността на дружеството по сметка 601-Разходи за материали.

2. Сметка 302-Материали е заведена на синтетично ниво без аналитично отчитане по видове материални запаси.

3. За изработване на рекламните пана, фактурирани на жалбоподателя с фактура №

301/16.10.2008 г. съгласно справка, изготвена от доставчика, е посочено, че са използвани следните материали: от [фирма]-комп.компоненти, от [фирма] - шина 60x4.

Относно материалите, използвани за изработка на светлинни реклами, фактурирани на жалбоподателя с фактури № 204/22.5.2008 г., № 206/26.5.2008 г. и № 212/23.6.2008 г. в справката няма информация.

4. През данъчните периоди, през които към жалбоподателя са издадени фактури № 204/22.5.2008 г., № 206/26.5.2008 г., № 212/23.6.2008 г. и № 301/16.10.2008 г., в дневниците за покупки доставчикът е отразил доставки само от [фирма] и [фирма].

5. В констатациите на РД № 1000154/26.02.2010 г., издаден на [фирма], е записано:

- фактурите от [фирма] са включени в дневника за продажби и СД за съответния данъчен период. Начислен е ДДС по смисъла на чл.86, ал.1 ЗДДС. Разплащането е в брой. Предмет на доставката – шина, профили и арматура стоманена, заготовка. Не са констатирани обстоятелства, водещи до намаляване на данъчния кредит.

- по фактурите от [фирма] за всеки отделен данъчен период е констатирано, че при ревизията не се констатират основания за корекция на данъчната основа на получените доставки и на данъчния кредит.

6. Относно ползваните машини и съоръжения за изпълнение на дейностите изработка на светлинна реклама и изработка на рекламни пана и екрани, на вещото лице не е предоставена информация.

Съдът ще коментира заключенията при излагане на правните си изводи.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха следните писмени доказателства: първоначалният РА на жалбоподателя (л.408) № [ЕГН]/12.09.2012 г. ведно с РД и събрания доказателствен материал; РА № [ЕГН]/26.02.2010 г., издаден на С. Е., заедно с РД към него (л.515); спорните фактури, по които ревизията е отказала правото на данъчен кредит (л.375), заедно с цитирания по-горе договор за рекламно обслужване, приложенията към договора и приемо-предавателните протоколи към приложенията.

При приемане на договора, приложенията и приемо-предавателните протоколи в с.з. на 29.05.2014 г. ответникът заяви оспорване на датите, както и авторството им относно лицето, което ги е подписало - управителя Ц. Ч.. С протоколно определение от същата дата Съдът откри производство по оспорване на същите като частни документи. В тази връзка оспорените документи бяха представени в оригинал (л.459) и по искане на жалбоподателя по делото беше разпитан като свидетел Ц. Ч.. Свидетелят потвърди положените от него подписи за "изпълнител" в приложенията към договора и за "предал" в приемо-предавателните протоколи, а за договора посочи, че той е подписано от колегата му Б..

От показанията на свидетеля се установява, че той е бил управител и собственик на [фирма] от създаването му, като и в момента продължава да участва, макар да не е управител. Свидетелят уточни, че договорът и протоколите касаят рекламни табели, надписи, светещи и несветещи реклами. Свидетелят посочи, че фирмата му е извършвала всички дейности от проекта до изработката и монтажа. Материалите са били за сметка на доставчика. Дейността е била извършвана с няколко души и зависи от големината на рекламата. В. Б. е работил по този договор. През 2008 г. повечето са били на трудов договор, към [фирма] са били ползвани работници и от други фирми, които са собственост на свидетеля – [фирма] и [фирма]. За изработката са били използвани флекс, електрожен, телоподаващо устройство, бормашини, нитачки, режещ плотер, печатна машина "У.". Те са собствени на [фирма], а машината за печат, която струва 60000 лв., е била взета на кредит. Дружеството е имало офис и цех под наем на терен към спортното училище на Ц.. Материалите са прекарвани с бус на фирмата – "Пежо боксер" с рег.№ С 0667, свидетелят не си спомня буквите след номера. По отношение на разрешенията за поставяне свидетелят сподели, че рекламните билбордове не са били давани на малки фирми, затова е имал възможност да сключи договор с по-малките общини. До 2008 г. законовите разпоредби за този вид бизнес са позволявали да се сключват договори с общината, на чиято територия е мястото на билборда, и да се плаща наем за него.

Билбордовете са били изработвани като конструкции от неговата фирма-доставчик, като проектирането на конструкциите не е било сложно.

Съдът ще коментира свидетелските показания при излагане на правните си изводи.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията.

Спорният въпрос за реалността на доставките е фактически въпрос, който при доставка на услуги се свежда до доказателства за предаване на резултата от извършването на услугите на получателя и в крайна сметка – за физическото им наличие при ревизираното лице. Това обстоятелство е доказано със събраните в хода на ревизията и в настоящото производство писмени доказателства и експертизи. Осчетоводяването на фактурите при ревизираното лице и при доставчика е косвено доказателство за реалното изпълнение на услугите по тях, като е безспорно, че получените услуги са използвани за независимата икономическа дейност на ревизираното лице, което в случая подкрепя фактическите изводи в тази насока, основани и на преки доказателства.

Жалбоподателят е страната, която носи доказателствената тежест да установи положителния факт на действително извършени доставки, и същият ангажира убедителни доказателства, с оглед на които същите да се приемат за реално осъществени.

В конкретния случай е безспорно установено, че са налице извършени услуги, за което са платени парични престации от получателя им. По делото не се твърди, че размяната на насрещните престации е без основание. Затова следва да се приеме, че с издаването на данъчните фактури между страните по доставките са били сключени сделки с конкретен предмет, който отговаря на постигнатите съглашения в договора за рекламно обслужване и в отделните приложения към него за всеки отделен вид услуга. Тези сделки не са обявени за нищожни по съответния ред, следователно и за целите на данъчното облагане същите не могат изначално да се приемат за нищожни. Оттук не може да се прави извод, че не са настъпили целените със сделките вещноправни последици, релевантни за облагането с косвен данък.

Съдът съобрази, че още в хода на ревизионното производство към договора за рекламно обслужване са представени отделни приложения, в които страните са договорили конкретните дейности. Към всяко от тях има надлежно съставени приемо-предавателни протоколи за приемане на извършената работа. На практика фактурите са издадени именно въз основа на протоколите. Важно е да се отбележи, че представените още в хода на ревизията протоколи са двустранно подписани от страните по договора. В протоколите достатъчно конкретно са описани извършените услуги. Налага се изводът, че протоколите като преки доказателства за реализиране доставките на строителни услуги са непротивопоставими на косвените доказателства, от които се градят изводите на приходния орган.

По оспорването на договора, приложенията към него и приемо-предавателните протоколи Съдът съобрази следното: Същите не са оспорени от ответника в първото по делото съдебно заседание, когато са приети като част от административната преписка - в първото по ред заседание по делото. Случаят попада в хипотезата на чл.193, ал.1 ГПК, според която представеният в съдебно заседание документ може да бъде оспорен най-късно до края на това заседание, а в случая това не е сторено. Пропускането на срока по чл.193, ал.1 ГПК лишава страната от правото да оспори истинността на документа, т.е. правната последица от неупражненото в срок процесуално право е преклудирание на възможността за оспорване истинността на документа. Целта на тази преклудия е да обезпечи разглеждане на делото в разумен срок и да стимулира страната да прояви процесуална активност и дисциплина. Ето

защо Съдът намира, че поради погрешка и опущение е уважил искането за откриване на производство по оспорване, което е било направено извън преклузивния срок. Поради това откритото производство и последиците от него са без правна стойност. Все пак, за пълнота на изложението следва да се отбележи, че ответната страна не се справи с доказателствената тежест и не доказа, че документите са неистински. Разпитаният по делото свидетел, чиито показания ще бъдат обсъдени подробно по-долу, потвърди подписа си върху представените приложения и приемо-предавателни протоколи.

Доколкото същите представляват частни документи, следва да се има предвид, че тяхната обвързваща Съда доказателствена сила е оборима. Оборването на доказателствената сила на документа се извършва, като страната, на която същият се противопоставя, докаже, че документът е неистински. В случаите като настоящия, когато документът е диспозитивен, да се оспори неговата истинност означава да се заяви, че същият е неавтентичен (подправен) - т.е. че материализираното в него изявление не е направено от лицето, посочено като издател. Това е единственият път за защита срещу формалната доказателствена сила на документа, а по-горе се посочи, че частните документи притежават само такава доказателствена сила. В случая ангажираните свидетелски показания, дадени под страх от наказателната отговорност по реда на чл.290 НК, са достатъчни да се приеме, че документите са подписани от доставчика [фирма]. Изложеното мотивира Съда да приеме, че представените документи не са неистински.

Обстоятелството, че договорът да не е подписан от управителя Ч., а от наетия при него работник Б., това не може да промени възприетия извод за действително осъществяване на фактурираните услуги. Това е така, защото от една страна договорът е рамков и по отношение на конкретните дейности, с които ще се реализира рекламното обслужване, препраща към приложенията, които са подписани надлежно. От друга страна дори и без сключен писмен договор, приемането на работата е доказано по безсъмнен начин.

Възражението за недостоверни дати на обсъжданите частни документи следва да се приеме за преодоляно с даденото от ССЕ заключение за редовност на счетоводствата, водите от доставчика и от жалбоподателя. Предвид на констатацията за редовност на воденото счетоводство на търговеца и с оглед извършените осчетоводявания във връзка с процесните фактури, следва да бъде прието, че разглежданите писмени доказателства имат за достоверна дата тази, посочен в тях, доколкото въз основа на тях има извършени счетоводни записвания в книгите на търговеца. Да се приеме обратното означава, че няма редовно водено счетоводство, което противоречи на установеното по делото. В тази връзка следва да се има предвид разпоредбата на чл.182 ГПК, според която вписвания в счетоводни книги се преценяват от съда според тяхната редовност и с оглед на другите обстоятелства по делото. В същия смисъл е и нормата на чл.51 ДОПК: вписванията в счетоводните книги се преценяват според тяхната редовност в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и с оглед на другите обстоятелства, установени в хода на производството. При това положение не следва да има съмнение, че въпросните документи могат да служат като годни доказателства в подкрепа становището на жалбоподателя за реалност на извършените доставки.

На следващо място по делото се установява обвързка между възложените, фактурираните и описани в протоколите услуги, която е сериозно доказателство за реалното изпълнение на договорените услуги. По категоричен начин се установява начинът на остойността на услугите посредством договорите и съставените към приложения.

Заключението на изслушаната по делото ССЕ подкрепя тезата на жалбоподателя, тъй като от него се установява влагането на закупени от доставчика материали в извършените услуги. Следва да се има предвид, че ревизиращият орган не е извършил подобна проверка, а

изводите му се основават само на косвени доказателства. Така вещото лице е установило важния факт, че доставчикът е осчетоводявал закупените материали по сметка 302-Материали, която, макар да не притежава аналитичност по видове материални запаси, дава информация за разполагаемостта на такива материали при него. Установени са доставчиците, от които [фирма] се е снабдявал с компютърни компоненти и метална шина. Установено е, че впоследствие изразходваните материали са изписвани по сметка 601-Разходи за материали, или директно са осчетоводявани като разход за дейността на дружеството.

Следва да се приеме за оборена констатацията на ревизията за липса на материална обезпеченост на доставчика да извърши спорните услуги, тъй като и от ССЕ, и от свидетелските показания се установява, че част от активите са заведени счетоводно в други фирми на Ц. Ч., който от своя страна уточни кои са те: [фирма] и [фирма].

От съществено значение е установеното от ССЕ обстоятелство, че при ревизията на доставчика не са направени корекции на декларираните от него доставки в качеството му на изпълнител. По този начин приходната администрация прави косвено признание за реалност на фактурираните доставки.

В същата насока са и свидетелските показания, които следва да бъдат кредитирани като логични и последователни, като липсват противоречия между тях и писмените доказателства по делото. Свидетелят Ч. установи обстоятелството на ползван под наем цех, използваното оборудване за направата на таблата, а също и механизма на извършване на доставките, включително транспорта на материалите с бус на фирмата "Пежо боксер". Следва да се приемат за доказани спорните обстоятелства около поставянето на рекламните билбордове. Съдът приема за неоснователни развитите от Директора на Д"ОДОП" доводи относно разрешенията за поставяне на същите, като се мотивира с Решение на С. по дело С-18/13, на което Съдът ще се спре по-долу в настоящия съдебен акт.

Сред доказателствата за реалното извършване на доставката от съществено значение е разплащането по издадените фактури. Това разбиране произтича от икономическата логика на взаимоотношенията между доставчика и жалбоподателя като получател. Няма съмнение, че движението на парични ценности следва да е предприето на правно основание, в разглеждания случай - като заплащане договорената цена на услугите, което е доказано по делото.

В поставения за разглеждане случай не се установяват обективни данни, въз основа на които може да се заключи, че задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделките, с които обосновава правото си на приспадане, са част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки, то обоснован е изводът на съда, че с обжалвания РА незаконосъобразно е отказано право на данъчен кредит. В този смисъл е Решение от 11 май 2006 г. по дело С-384/04 и Решение от 21 февруари 2008 г. по дело С-271/06. Мотивите в РА относно материалната, кадровата и техническа обезпеченост на доставчика, както и относно неустановения от ревизията механизъм на поставяне на рекламните билбордове се опровергават от принципните мотиви на Решението на С. по дело С-18/13, съгласно които само по себе си, за да се откаже признаване на правото на приспадане, не е достатъчно да липсва материална и персонална обезпеченост на доставчика, нито разходите в счетоводната им документация да са неоправдавани или в някои документи да липсват подписи на посочените като доставчици лица. Необходимо е още тези обстоятелства да сочат за наличието на измама и от обективните данни, предоставени от органите по приходите, да се установява, че данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от измама. В конкретния случай не се доказва участие на ревизираното лице в данъчна измама, не са установени обективни данни, от които да се направи извод, че лицето е знаело или е било длъжно да знае за извършването на такава от някой от преките му доставчици. При това положение съобразно практиката на С. в Решение от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11, е недопустимо да се откаже правото на данъчен кредит, което по същество е

сторено с обжалвания РА.

Тъй като се отменят задълженията за ДДС, произтичащи от непризнаване правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури, следва да бъдат отменени и задълженията за лихви, които са с акцесорен характер и следват главните задължения.

С оглед изхода на спора искането на жалбоподателя за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи, като в полза на [фирма] се присъдят разноските по делото съгласно приложения списък (л.535): за адвокатско възнаграждение, сумирани с внесената държавна такса и възнаграждение за ССЕ. Сумирани, разноските възлизат на 1650 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № [ЕГН]/24.09.2013 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП-гр.С. срещу [фирма] седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], представлявано от Ф. С. С., в частта, потвърдена с Решение № 2251/27.12.2013 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, относно отказаното право на данъчен кредит в размер на 10768,80 лв. по фактури, издадени от [фирма], ведно с начислените лихви.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, да заплати на [фирма] седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], представлявано от Ф. С. С., разноски по делото в размер на 1650 лв. (хиляда шестстотин и петдесет лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: